

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 14/2022. (VII. 7.) AB HATÁROZATA

a hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9/C. § c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, illetve a megsemmisített szövegrész alkalmazásával érintett szabálysértési eljárások felülvizsgálatának elrendeléséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 2020. január 1-je és 2021. szeptember 27. között hatályos 9. § (2a) bekezdés c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze alaptörvény-ellenes volt.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 2021. szeptember 28-tól hatályos 9/C. § c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

A hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9/C. §-a a következő szöveggel marad hatályban:

„9/C. § Kedvtelési céllal közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően külföldön kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével akkor fogadható el, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá

a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára,

b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára,

c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának, vagy

d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.”

3. Az Alkotmánybíróság elrendeli a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzésével befejezett, valamint a rendelkező rész 1. és 2. pontjában alaptörvény-ellenesnek nyilvánított, illetve megsemmisített szövegrész alkalmazásával érintett szabálysértési eljárások felülvizsgálatát.

4. Az Alkotmánybíróság a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Dr. Grád András Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Grád András) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, tartalmilag 26. § (1) bekezdése és 26. § (2) bekezdése alapján 2021. május 3-án, az Alkotmánybírósághoz 2021. május 14-én érkezett alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése és a hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2020. január 1-je és 2021. szeptember 27. között hatályos 9. § (2a) bekezdés c) pontjának és 2021. szeptember 28-tól hatályos 9/C. § c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze ellen, azok alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozó 2020. augusztus 20-án Tiszafüred-Örvény térségében részt vett a vízi közlekedésben az általa vezetett, saját tulajdonú, motoros vízi járművével. A rendőri ellenőrzés során az indítványozó egy horvát *International Certificate of Competence* elnevezésű, nemzetközi, kedvtelési célú kishajó vezetői engedélyt (a továbbiakban: ICC okmányt) és egy horvát tartózkodási hely igazolására szolgáló dokumentumot nyújtott át a vízi rendőrségnek. A szabálysértési hatóság határozata szerint az indítványozó Magyarországon rendelkezik lakcímmel, magyar állampolgár és nem horvátországi lakos, továbbá életvitelszerűen nem tartózkodik Horvátország területén, ezért a bemutatott horvát ICC okmány alapján nem jogosult Magyarországon kishajó vezetésére. A szabálysértési hatóság határozatának indokolása szerint magyar állampolgár számára más ENSZ Európai Gazdasági Bizottság (a továbbiakban: ENSZ EGB) tagállama által kiállított bizonyítvány csak abban az esetben fogadható el, amennyiben az okmány tulajdonosa a kiállító tagállamban él.
- [3] A szabálysértési hatóság határozata szerint az indítványozó cselekményével megvalósította a Rendelet 3. § (1) bekezdésébe, a vízi közlekedés rendjéről szóló 57/2011. (XI. 22.) NFM rendelet mellékleteként közzétett Hajózási Szabályzat I. rész 1.02 cikk 1. bekezdésébe ütköző és a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 220. §-a szerint minősülő engedély nélküli vezetés szabálysértést, továbbá a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 58. § (2) bekezdésébe ütköző és a Szabs. tv. 226. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő víziközlekedési szabályok megsértése szabálysértést.
- [4] Az indítványozó kifogást nyújtott be a szabálysértési hatóság határozata ellen, amelyben előadta, hogy a szabálysértési hatóság határozata a nemzetközi egyezményekkel ellentétes, mivel az egyezményben részes államok kötelesek elfogadni a másik részes állam által kiállított hajózási képesítést. Ezen túlmenően az indítványozó szerint a szabálysértési hatóság határozata tévesen tartalmazza az általa vezetett jármű minősítését, mert az a hajólevél tartalma szerint nem jet ski, hossza annál nagyobb, ekként az azzal történő közlekedéshez nem szükséges pályaengedély.
- [5] A Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzésében részben alaposnak találta az indítványozó kifogását, mivel a benyújtott okiratok alapján megalapozottnak találta az indítványozó azon érvét, amely szerint a szabálysértési hatóság tévesen minősítette az indítványozó vízi járművét „motoros vízi sporteszköznek”. Erre figyelemmel a Szolnoki Járásbíróság a víziközlekedési szabályok megsértése szabálysértés miatt a szabálysértési eljárást megszüntette.
- [6] Az engedély nélküli vezetés szabálysértés kapcsán a bíróság megállapította, hogy az indítványozó által hivatkozott okmány a Rendelet 9/C. §-a szerinti kedvtelési célú képesítések körébe tartozik, amelynek egyik altípusa az ún. „Nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány”, közismert nevén ICC bizonyítvány vagy ICC jogosítvány. Tekintettel arra, hogy az indítványozó nem felel meg a Rendelet 9. § (2a) bekezdése szerinti feltételeknek, azaz hiába állampolgára olyan államnak, amely tagja az ENSZ EGB-nek, azonban a kiállító Horvát Köztársaságban nem rendelkezik lakóhellyel. A bíróság megítélése szerint ugyanakkor az indítványozóval szemben kiszabott pénzbírság eltűzött, ezért elegendőnek látta figyelmeztetés intézkedés alkalmazását.
- [7] 1.2. Az indítványozó az Abtv. 26. § (2) bekezdése és 27. §-a, valamint tartalmilag 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése és a Rendelet 2020. január 1-je és 2021. szeptember 27. között hatályos

9. § (2a) bekezdés c) pontjának és 2021. szeptember 28-tól hatályos 9/C. § c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze alaptörvény-ellenességét, és azokat semmisítse meg.
- [8] Az indítványozó kifogásolta, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat a Rendelet érintett szövegrésze alapján őt szankcionálja és kizárja a vízi közlekedésből annak ellenére, hogy őt jogszerűen kiadott nemzetközi képesítés (ICC okmány) jogosítja fel a vízi közlekedésben történő részvételre.
- [9] Az indítványozó előadta, hogy Magyarország tagja az ENSZ EGB-nek, továbbá az indítványozó magyar állampolgár, azonban a vízi jármű vezetésekor lakóhelye Magyarországon volt. 2019. december 31-ig jogszerűen használta az ICC okmányával a vízi járművét, majd a Rendelet 2020. január 1-jétől hatályos 9. § (2a) bekezdés c) pontja, majd a 2021. szeptember 28-ától hatályos 9/C. § c) pontja értelmében immár azzal a korlátozással fogadja el az ICC okmányt, ha az okmány jogosultja egyúttal az okmányt kiállító államban lakóhellyel is rendelkezik a közlekedés időpontjában. Mindebből az indítványozó álláspontja szerint az következik, hogy a Rendelet módosításai következtében a bírósági határozat értelmében az indítványozó horvátországi lakóhely hiányában nem használhatja az ICC okmányát a vízi közlekedésben történő részvételhez.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának az Abtv. 26. § (2) bekezdésére vonatkozó részét arra alapította, hogy a Rendelet 9/C. § c) pontjának kifogásolt második fordulata 2021. szeptember 28-án lépett hatályba, ily módon az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján határidőben, 180 napon belül fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó által az Abtv. 27. §-a alapján kifogásolt bírósági határozat egyébiránt 2021. február 19-én született, ekként a bíróság a jelen ügyben az indítványozó vonatkozásában az elkövetéskor hatályos Rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontját alkalmazta, amely 2020. január 1-jétől volt hatályos.
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a Rendelet módosított szabályozása és az annak alapján hozott bírósági határozat ellentétes az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában (a továbbiakban: ENSZ EGB Határozat) foglaltakkal és sérti az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, a II. cikket, a IV. cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1)–(2) bekezdését és a XXVIII. cikk (4) bekezdését.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a Rendelet kifogásolt rendelkezései azért sértik az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, mert nem került biztosításra a magyar jog és a nemzetközi jog összhangja a Rendelet 2020. január 1-jétől és 2021. szeptember 28-ától fenntartott módosításaival.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkének megsértését azzal indokolta, hogy a Rendelet kifogásolt rendelkezésén alapuló bírósági határozat az emberi méltóság részét képező általános cselekvési szabadság sérelmével jár, mivel az ENSZ EGB Határozat ellenére nem biztosítja azon személyek részére, akik nem rendelkeznek az okmányt kiállító hatóság államában lakóhellyel.
- [14] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének megsértését abban látja, hogy a Rendelet kifogásolt rendelkezésén alapuló bírósági határozat eredményeképpen Magyarország nem biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog harmóniáját, amely az indítványozó magánéletébe történő beavatkozásnak minősül, hiszen a rekreációs célú szabadidőtöltés a magánélet részét képezi, amely az indítványozó esetében sérül.
- [15] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének megsértését azzal indokolta az indítványozó, hogy álláspontja szerint a jelen ügyben a tulajdonhoz való jog jogszerű gyakorlását korlátozó állami közhatalmi beavatkozás valósult meg, ugyanis a hivatkozott ENSZ EGB Határozat alapján az indítványozó jogszerűen használhatta a tulajdonában álló vízi járművét, azonban a Rendelet kifogásolt rendelkezésén alapuló bírósági határozat értelmében ez a lehetőség nem biztosított a számára. Az indítványozó szerint a jelen ügyben a külföldön kiállított ICC okmányt kiállító hatóságnál fennálló lakóhelyhez kötése a vízi jármű tulajdonosokat indokolatlanul, önkényesen fosztja meg tulajdonuk magyarországi használatától mint tulajdonosi részjogosítványtól.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmére is hivatkozott, mert álláspontja szerint az ENSZ EGB Határozat értelmében az ICC okmány lakóhelyétől függetlenül minden, az egyezményt elfogadó államban feljogosítja a vízi közlekedésben való részvételre, így a terhére rótt cselekmény az elkövetéskor és azóta sem minősülhet bűncselekménynek vagy szabálysértésnek.
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdései megsértését abban látta, hogy az ENSZ EGB Határozatnak megfelelő ICC okmány jogosultjai között a lakóhelyük alapján tesz különbséget, amely nem rendelkezik legitim céllal. Az indítványozó szerint nem más alapjog vagy közérdek érvényesülése, illetve védelme érdekében született, hiszen a vízi közlekedés időpontjában fennálló lakóhely semmilyen módon nem befolyásolja a felhasználó vízi közlekedésben történő alkalmasságát, így a lakóhely alapján történő megkülönböztetés igazolható ok, legitim cél nélkül következett be.

- [18] 2. Az Alkotmánybíróság megkereste az Innovációs és Technológiai Minisztériumot álláspontjának kifejtése érdekében.

II.

- [19] 1. Az Alaptörvény alkotmányjogi panasszal érintett rendelkezései:

„Q cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.”

„II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXVIII. cikk (4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”

- [20] 2. Az alkotmányjogi panaszban felhívott Rendelet 2019. december 31-ig hatályos érintett rendelkezése:

„9. § (2a) Kedvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével fogadható el.”

- [21] 3. Az alkotmányjogi panaszban felhívott Rendelet 2020. január 1-je és 2021. szeptember 27-e között hatályos, érintett rendelkezése:

„9. § (2a) Kedvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével akkor fogadható el, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá:

a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára,

b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára,

c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik,

d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.”

- [22] 4. Az alkotmányjogi panaszban felhívott Rendelet 2021. szeptember 28-tól hatályos, érintett rendelkezése:

„9/C. § Kedvtelési céllal közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően külföldön kibocsátott nemzetközi

kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével akkor fogadható el, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá

- a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára,
- b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára,
- c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának, és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik, vagy
- d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.”

[23] 5. Az alkotmányjogi panaszban felhívott ENSZ EGB Határozat érintett rendelkezései:

„40. sz. határozat

(elfogadta a Belvízi Közlekedéssel Foglalkozó Munkacsoport 1998. október 16-án)

A Belvízi Közlekedéssel Foglalkozó Munkacsoport,

Emlékeztetve a nemzetközi szövetségekben részt vevő Kormányzatok és kijelölt szervek által a kedvtelési célú hajók, beleértve a külföldi országok vizein közlekedő, személyzet nélkül bérelt hajókat is, vezetői engedélyének kiadásával kapcsolatban már meghozott intézkedések eredményességére,

Tekintettel arra, hogy szükség van a fenti lépések megerősítésére egy európai dokumentum bevezetésével;

Javasolja, hogy az illetékes hatóságok vagy az alkalmazó Kormányzatok által jóváhagyott szervek kérelem, és az I. Mellékletben rögzített követelmények teljesítése esetén bocsássanak ki a kedvtelési célú hajók vezetői képességét igazoló nemzetközi bizonyítványt (nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány, ICC) saját állampolgáraik vagy lakosaik számára, vagy bármely észak-amerikai ország vagy olyan ország állampolgárai vagy lakosai számára, amely nem tagja az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottságának, feltéve ha a kérelmező rendelkezik az alkalmazó Kormányzat által kiadott nemzeti bizonyítvánnyal, vagy sikerrel teljesített az I. Melléklet I. részének 2. bekezdésében rögzített feltételeknek megfelelő vizsgát, amennyiben és ahol azt az alkalmazó Kormányzat elfogadja.

Az ICC feleljen meg a jelen határozat II. vagy III. Mellékletében található mintának, és az adott állam hivatalos nemzeti nyelven adják ki, a dokumentum címét pedig lehetőség szerint adják meg az alábbi három nyelv közül két nyelven is: Angol, francia és orosz.

Felkéri a Kormányzatokat, hogy tájékoztassák az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottságának Végrehajtó Titkárát arról, hogy elfogadják-e ezt a határozatot és annak mellékleteit, és ha igen:

saját nemzeti vízrendőrségi szabályaik keretében ismerjék el területükön belül más országok Kormányzatának illetékes hatóságai vagy kijelölt szervei által kibocsátott dokumentumokat,

és ismertessék a titkársággal az alábbiakat:

az illetékes hatóságok és/vagy felhatalmazott szervek nevét;

az ICC választott formátumát (II. vagy III. Melléklet);

hogy a dokumentumokat csak abban az esetben adják-e ki, ha a kérelmező az I. Melléklet követelményeinek teljesülését bizonyította;

az ICC kiadásának eljárásrendjét;

a kedvtelési célú hajót vezetőik ellenőrzésével kapcsolatos rendőrségi rendelkezéseket, különös tekintettel

az ICC elfogadásának korlátozásaira.

[...]

Melléklet

Nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány kiadásának feltételei

Nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány (ICC) kiadása a II. vagy III. Melléklettel összhangban Amennyiben a jelen melléklet II. részében rögzített feltételek teljesülnek, a szakértelmet igazoló hivatalos nemzeti bizonyítvány bemutatása esetén kiadható ICC abban az országban, amely a nemzeti bizonyítványt kibocsátotta, anélkül, hogy a kérelmezőnek másik vizsgát le kellene tennie.

Az 1. bekezdésben hivatkozott eseteken kívül ICC abban az esetben adható ki a kérelmezőnek a jelen melléklet II. részében rögzített követelményekkel összhangban, ha a kérelmező sikeresen teljesíti a vizsgát.

Követelmények

A kérelmező részére az alábbi feltételek teljesülése esetén adható ki ICC:

a kérelmező 16. évét betöltött személy

a kérelmező fizikailag és szellemileg alkalmas kedvtelési célú hajó vezetésére, és különösképpen megfelelő halló- és látóképességgel kell rendelkezzen;

a kérelmező sikerrel teljesítette a kedvtelési célú hajó vezetéséhez szükséges szakértelmet felmérő vizsgát.

A kérelmezőnek a vizsga során tanúságot kell tennie:

a kedvtelési célú hajóvezetéssel kapcsolatos szabályozások megfelelő ismerete, a parti vizeken és/vagy belvizeken történő biztonságos hajózáshoz szükséges hajózási és műszaki ismeretek; és

a fenti ismeretek gyakorlati alkalmazásának képessége.

A vizsgát a hajózási területre (pl. belvizek és/vagy parti vizek) való tekintettel kell elvégezni, és legalább a következő konkrét tárgyakra kell kiterjednie:

Releváns szabályozások és hajózási kiadványok megfelelő ismerete:

A belvizeken érvényes közlekedési szabályok, különös tekintettel a CEVNI (Belvízi hajóutak európai kódexe), és/vagy parti vizeken érvényes közlekedési szabályok, különösen a tengeren való összeütközések megelőzésére vonatkozó szabályzata, beleértve a navigációs segédeszközöket (vízi utak jelölése és bójázása).

A hajózási és műszaki ismeretek gyakorlati alkalmazásának képessége:

a hajóval kapcsolatos általános ismeretek, biztonsági felszerelés használata és szállítása, motor/vitorlák működtetőképessége;

a hajó vezetése, a szél, áramlat, és egyéb kölcsönhatások hatásának, hajógerinc és a mederfenék közötti távolság ismerete;

eljárás más hajókkal való találkozás vagy más hajók előzése esetén;

horgonyzás és kikötés bármely körülmények között;

manőverezés zsilipkamrákban és kikötőkben;

időjárás körülmények általános ismerete;

általános hajózási ismeretek, különösen a földrajzi helyzet és a biztonságos útvonal megállapítása.

Eljárás különleges körülmények között:

a baleset-megelőzés alapelvei (pl. ember a vízben manőver);

eljárás ütközés, motorhiba, megfeneklés esetén, beleértve a szivárgás megszüntetését, segítségnyújtás szükség-helyzetben;

életmentő berendezések és felszerelés használata;

tűzmelegelőzés, tűzoltás;

vízszennyezés elkerülése.

[...]

III.

- [24] Az indítványozó jogi képviselője a támadott végzést 2021. április 13-án vette kézhez, alkotmányjogi panaszát 2021. május 3-án nyújtotta be a Szolnoki Járásbíróságra, amely az Alkotmánybírósághoz 2021. május 14-én érkezett, így a panasz határidőben előterjesztettnek minősül. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2021. október 1-jén kelt beadványával az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti indítványelemmel kiegészítette.
- [25] Az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt feltételeknek is, tekintettel arra, hogy megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezésként az Abtv. 27. §-át, és az alkotmányjogi panasz a bírósági eljárást befejező bírósági határozattal szemben került előterjesztésre. Az Abtv. 26. § (1) bekezdését az indítványozó szövegszerűen nem jelölte meg alkotmányjogi panaszában, azonban indítványában tartalmilag ezen rendelkezésekre is hivatkozott. Az indítványozó a jelen ügyben bár alkotmányjogi panaszában formailag nem hivatkozott az Abtv. 26. § (1) bekezdésére, azonban tartalmilag az Abtv. 27. §-a szerinti hatáskör keretében nemcsak a támadott bírósági végzés, hanem az annak alapjául szolgáló, az elkövetéskor hatályos Rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontjának megsemmisítését is kérte.
- [26] Az indítványozó 2021. október 1-jén benyújtott indítvány-kiegészítésében az Abtv. 26. § (2) bekezdését is megjelölte az alkotmányjogi panasz jogalapjaként a Rendelet 2021. szeptember 28-tól hatályos, érintett rendelkezése tekintetében. Az indítványozó kiegészítette az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján a Rendelet – az elkövetést követően, 2021. szeptember 28-án hatályba lépett – 9/C. § c) pontjának vizsgálatára vonatkozóan, mivel az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a és 26. § (1) bekezdése szerinti hatáskörében eljárva – főszabály szerint – csak az indítványozó ügyében alkalmazott jogszabályt semmisítheti meg, azonban az indítványozó az időközben hatályba lépett, formailag új, azonban érdemben azonos szabályozás alapján jelenleg

ugyanúgy csak horvátországi lakóhely fennállása esetén lenne jogosult ICC okmányát Magyarországon hajóvezetésre használni. Következésképpen az időközben hatályba lépett, de az indítványozó ügyében nem alkalmazott szabályozás alapján az indítványozó ugyanúgy nem tudna hajót vezetni Magyarországon.

- [27] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen kezdeményezhető, abban az esetben, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint büntetőjogi felelősség megállapítását eredményező jogszabályi rendelkezés esetén az Abtv. 26. § (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését megállapíthatónak tartja {lásd például 15/2020. (VII. 8.) AB határozat, Indokolás [35]}. Tekintettel arra, hogy az indítványozó esetében a 2021. szeptember 28-tól hatályos szabályozás alapján ugyanúgy, mint az ügyében alkalmazott, időközben hatályon kívül helyezett, azonban a hatályos szabályozással szövegszerűen megegyező Rendelet rendelkezése alapján, amennyiben jogkövető magatartást kíván tanúsítani, ugyanúgy nem lenne jogosult horvát ICC okmányával vízi járművet vezetni Magyarországon, az Abtv. 26. § (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a jogszabály felülvizsgálni nem kért rendelkezését abban az esetben is vizsgálhatja, illetve megsemmisítheti, amennyiben az a felülvizsgálni kért jogszabályi rendelkezéssel szoros tartalmi összefüggésben áll {lásd például 17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [125]–[126]}.
- [28] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit: az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, a II. cikkét, a VI. cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) és (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (4) bekezdését; a támadott bírói döntést, az Abtv. 27. §-a szerinti indítványelem tekintetében, a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzését; a Rendelet 2020. január 1-je és 2021. szeptember 27-e között hatályos 9. § (2a) bekezdés c) pontját az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti indítványelem tekintetében; a Rendelet 2021. szeptember 28-tól hatályos 9/C. § c) pontját az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti indítványelem tekintetében.
- [29] Azon indítványelemek tekintetében, amelyek esetében az alapjogi sérelem értelmezhető [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, illetve XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1)–(2) bekezdése, XXVIII. cikk (4) bekezdése], az alkotmányjogi panasz tartalmazza az alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést; valamint kifejezett kérelmet a bírósági döntés és a támadott jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére.
- [30] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésével kapcsolatban az Abtv. 32. § (2) bekezdése megállapítja azon lehetséges indítványozók körét, akik valamely jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének alkotmányossági vizsgálatát kezdeményezhetik. Az indítványozó nem tartozik az itt felsoroltak közé, ilyen indítvány előterjesztésére tehát nem jogosult. Ezen túlmenően az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésében megfogalmazottak nem minősülnek az Alaptörvényben biztosított jognak, a felhívott alaptörvényi rendelkezés címzettje nem az indítványozó, nem biztosít számára jogot, így alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül erre alapítani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezéssel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye {3224/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [12]; 231/2017. (X. 3.) AB végzés, Indokolás [21]; 3203/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [31] Az indítvány az Alaptörvény II. cikke tekintetében nem tartalmaz alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást, ezért az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az érdemi elbírálás akadályát képezi {pl. 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [32] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló szabálysértési eljárásban eljárás alá vont személyként szerepel, így érintettsége fennáll.
- [33] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése szerint az indítványozónak ki kell merítenie jogorvoslati lehetőségeit. Jelen ügyben a támadott bírósági határozat ellen további jogorvoslatnak nincs helye a Szabs. tv. 116. § (3) bekezdése alapján, így az alkotmányjogi panasz ebben a részében is megfelel a befogadási feltételeknek.
- [34] Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának – az Abtv. 29. §-a szerint – további feltétele, hogy a panasz bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A jelen ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, hogy a Rendelet 2020. január 1-jétől hatályos és 2021. szeptember 28-tól módosított, kifogásolt szabályozása összhangban áll-e az ENSZ EGB Határozattal, ekként hátrányos megkülönböztetésnek minősül-e, hogy egy magyar állampolgár által egy másik ENSZ EGB tagállamban szerzett ICC okmány magyarországi felhasználhatóságát a kiállító tagállamban érvényes lakóhelyhez köti.

[35] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság tanácsa az alkotmányjogi panaszt 2021. november 30-ai ülésén befogadta.

IV.

[36] Az alkotmányjogi panasz megalapozott.

[37] Az Alkotmánybíróság elsőként az Abtv. 26. § (1) és (2) bekezdése alapján előterjesztett indítványokat vizsgálta meg.

[38] 1. Az Alkotmánybíróság elöljáróban az ICC okmányra vonatkozó nemzetközi és magyar jogi szabályozást tekintette át.

[39] Az ICC okmány kiadását az ENSZ EGB Határozat szabályozza, amelyet Horvátország mellett Magyarország és még 27 másik állam, köztük az Amerikai Egyesült Államok és az Egyesült Királyság, illetve az Európai Unió tagállamai is kiállíthatnak. Az ICC okmány kiadására vonatkozó ENSZ EGB Határozatot az ENSZ EGB-nek – amely egyike az ENSZ öt regionális bizottságának – Belvízi Közlekedéssel Foglalkozó Munkacsoportja 1998. október 16-án fogadta el. Az ENSZ EGB-t 1947-ben alakították meg alapvetően a háborúk utáni Európa újraépítése, illetve Európa és a világ többi országa közötti gazdasági kapcsolatok erősítése céljából. A hidegháború ideje alatt az ENSZ EGB a Keleti és a Nyugati Blokk országai közötti együttműködés kivételes fóruma volt. Az ENSZ EGB munkájában jelenleg 56 ország képviselői vesznek részt; közös munkájuk kiterjed a gazdaság, a környezetvédelem, a közlekedés, a kereskedelem stb. területeire. Az ENSZ EGB egyezmények, normák és előírások kidolgozásához és harmonizációjához biztosít regionális keretrendszert. Az ENSZ EGB berkein belül működik a Szárazföldi Szállítási Bizottság (a továbbiakban: ITC). Az ITC és 17 munkacsoportja, köztük a Belvízi Közlekedéssel Foglalkozó Munkacsoport (SC. 3) kormányközi döntéshozó szervnek minősül, amelynek feladat körét képezi a szabadidős hajózás és vízi turizmus népszerűsítése olyan ENSZ EGB határozatok kidolgozásával, amelyek megteremtik a nemzetközileg elismert, kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítványok kölcsönösen elismert modelljét. Az ICC okmányt jelenleg több mint 25 ENSZ tagállam ismeri el az EGB régióin belül és kívül. Az ENSZ EGB titkársága és az Európai Hajózási Egyesület a közigazgatási szervek és a hajósok által gyakran feltett kérdések alapján iránymutatásokat készített az ENSZ EGB Határozattal kapcsolatban felmerülő kérdések megválaszolásához, jelenleg a 2017-ben felülvizsgált és elfogadott iránymutatás van érvényben (a továbbiakban: Iránymutatás).

[40] Az Iránymutatás értelmében az ENSZ EGB Határozatban „rögzített szabványokat a kedvtelési hajózás mindennapos üzéséhez szükséges észszerű és megfelelő szintű szakértelem biztosítására alkalmas feltételként ismerik el széles körben, amely kellő figyelmet fordít a hajózási és személyzeti biztonságra, valamint a környezetvédelemre” (Iránymutatás B. 6. pontja).

[41] Az Iránymutatás szerint „[a]z ICC jelzi a külföldi hatóságok számára, hogy birtokosának képesítését a 40. sz. határozattal összhangban mérték fel, és hogy a bizonyítvány birtokosa tanúságot tett az ICC-n jelölt hajótípus vezetéséhez és az ott szereplő működtetési területhez szükséges szintű felkészültségről. Ha a képesítés igazolására van szükség, a más európai országokba látogató hajósok azt tapasztalják, hogy az ICC bemutatása elegendő. A 40. sz. határozatot átvevő országok automatikusan elfogadják az ICC-t, továbbá az ICC-t nagy valószínűséggel elfogadják sok olyan országban is, amelyek a 40. sz. határozatot nem ültették át” (Iránymutatás D. 10–11. pontjai).

[42] Az Iránymutatás K. pontja azon kérdésre ad választ, hogy „[a]dott ENSZ EGB tagállam hatóságai kiadhatnak ICC-t másik ENSZ EGB tagállam állampolgárának?” Az Iránymutatás ezen kérdésre az alábbi választ adja: „Az ICC kiadásához az adott állam kormányának először át kell ültetnie a 40. sz. határozatot. Ezután kijelölheti az illetékes hatóságokat és az ICC kiadására ezen hatóságok által felhatalmazott szerveket. A határozatot átültető kormányzatok számára ajánlott, hogy saját állampolgáraik vagy lakosaik részére, bármely észak-amerikai ország vagy bármely az ENSZ EGB-n kívüli ország állampolgárai számára adják ki a bizonyítványt. Azonban, mivel a 40. sz. határozat inkább lehetővé tesz, mintsem korlátoz, az azt bevezető kormányzatok, amennyiben így döntenek, kiadhatnak ICC-t olyan ország állampolgárának, amely nem fogadta el a 40. sz. határozatot. A jelentkezőnek rendelkeznie kell a határozatot alkalmazó ország bizonyítványával, vagy le kell tenniük az adott kormányzat által elfogadott vizsgát, amely megfelel a 40. sz. határozat I. Mellékletében leírt követelményeknek. A kormányzatok nem kötelesek más ország kormánya által kiadott nemzeti bizonyítványt az ICC alapjaként elfogadni” (Iránymutatás K. 20–21. pontjai).

- [43] A magyar szabályozás 2019. december 31-ig a Rendelet értelmében nem tartalmazta a külföldön kiállított ICC okmányok esetén a kiállító államban fennálló lakóhely feltételét. A Rendelet 2014. május 6-tól 2019. december 31-ig hatályos 9. § (2a) bekezdése értelmében „[k]edvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével fogadható el”.
- [44] A Rendelet ezen 9. § (2a) bekezdését 2020. január 1-jei hatállyal akként módosította a KAV Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság működésével összefüggő egyes közlekedési tárgyú miniszteri rendeletek, továbbá a vasúti vizsgaközpont és a hajózási vizsgaközpont kijelölésével összefüggő miniszteri rendeletek módosításáról szóló 45/2019. (XII. 20.) ITM rendelet 3. §-a, hogy az ICC okmány már csak abban az esetben fogadható el Magyarországon, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá: a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára, b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára, c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ EGB-nek és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik, d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ EGB-nek.
- [45] Ezen szabályozás 2021. szeptember 28-ai hatállyal változatlan tartalommal és szöveggel átkerült a Rendelet 9/C. §-ába. A Rendelet jelenleg hatályos 9/C. §-át – amely a 2020. január 1-jén hatályba lépett szabályozással azonos módon tartalmazza a c) pontban „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrészt – az úszólétesítmények egészségügyi felszereléseivel és a hajózási képesítésekkel összefüggő egyes miniszteri rendeletek módosításáról szóló 46/2021. (IX. 13.) ITM rendelet 10. §-a iktatta be.
- [46] Következésképpen Magyarországon 2020. január 1-je óta tartalmazza a jogi szabályozás az „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrészt. Az új szabályozás hatálybalépését megelőzően a Nemzeti Közlekedési Hatóság a nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány (ICC) elfogadásáról szóló, 06/TAJ/2016. számú Hajósoknak szóló tájékoztatója azt tartalmazta, hogy „[m]agyar állampolgár számára más ENSZ EGB tagállam által kiállított Bizonyítvány csak abban az esetben fogadható el, amennyiben annak tulajdonosa bizonyítottan a kiállító tagállamban él”.
- [47] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 57. §-a alapján nyilatkozattételre hívta fel a 2020. január 1-jével bevezetett, majd 2021. szeptember 28-ai hatállyal módosított jogszabály megalkotóját, az innovációs és technológiai minisztert. A minisztérium válaszában azon álláspontjának adott hangot, miszerint „[a] Határozat eredeti szövegének 1. pontja az elfogadó államok hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságai részére feltételként írja elő a Határozat I. mellékletében foglalt feltételek teljesülése esetén az ICC okmány kiállításához a kérelmező számára az állampolgársággal vagy lakóhellyel rendelkezést a kiállító tagállamban. A Határozat 1. pontjában foglaltak szerint a vagylagos feltétel alapján, ha a kérelmező nem a kiállító állam állampolgára, akkor lehet a lakóhely is feltétel, azzal, hogy olyan állam állampolgára legyen, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.” A minisztérium szerint a Rendelet „2020. január 1-jétől hatályba lépett szövege a határozatnak való megfelelés érdekében gyakorlatilag megismétli a Határozat személyi hatályát, ezáltal elosztatva az esetleges (és egyébként korábban tapasztalt) jogalkalmazói bizonytalanságot. [...] A Határozatban foglalt rendelkezés átültetése [...] a normavilágosság és ezáltal a jogbiztonság alkotmányos követelményének előmozdítása, az alapjogi előírásnak való egyértelműbb megfelelés érdekében történt [...]”
- [48] 2. Az indítvány szerint kifogásolt szabályozás a lakóhely alapján tesz különbséget azon személyek között, akik az ENSZ EGB Határozatban foglaltak alapján szereztek ICC okmányt, amely nem rendelkezik legitim céllal, mivel nem indokolható más alapjog vagy közérdek védelmével. Az indítványozó szerint a lakóhely semmilyen módon nem befolyásolja érdemben a felhasználó vízi közlekedésben való jártasságát, vízi jármű vezetésére való alkalmasságát.
- [49] Az Alkotmánybíróság áttekintette az Alaptörvény XV. cikkére vonatkozó gyakorlatát.
- [50] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése értelmében a törvény előtt mindenki egyenlő, a (2) bekezdés értelmében pedig Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a XV. cikk (1)–(2) bekezdései az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, ezzel szemben a (4) és (5) bekezdései az állam intézményvédelmi, szabályozási, intézkedési kötelezettségét rögzítik, melyek elsődleges címzettjei az állami szervek.

- [51] Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben elsődlegesen azt kellett megvizsgálnia, hogy az indítványozó által állított hátrányos megkülönböztetés a XV. cikk (1) vagy (2) bekezdése hatálya alá tartozik-e. Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései a hátrányos megkülönböztetés tilalma két, szorosan összefüggő aspektusát jelentik. A XV. cikk (1) bekezdése általános jelleggel fogalmazza meg a törvény előtti egyenlőség követelményét, a (2) bekezdés az alapjogok tekintetében és egyúttal a védett tulajdonság alapján tett különbségtételt tiltja {lásd például: 3235/2020. (VII. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. „A hátrányos megkülönböztetés alapvető joga kapcsán az Alkotmánybíróság három kérdést vizsgál: 1. fennáll-e az indítványozó hátrányára eltérő elbánás, és mivel a diszkrimináció szükségképpen valamilyen viszonyrendszerben érvényesül, ezért azt a kérdést is vizsgálni kell, hogy az indítványozó összehasonlítható helyzetben van-e azon személyekkel, akikhez képest a hátrányt állítja; 2. vizsgálni kell, hogy az indítványozó a XV. cikk alapján milyen tartalmú sérelmet állít: a törvény előtti egyenlőség megsértésére hivatkozik vagy arra, hogy valamelyik védett tulajdonságára tekintettel valamilyen alapjogát szükségtelenül vagy aránytalanul korlátozták; 3. végül a 2. pontbeli sérelem azonosítása határozza meg, hogy milyen módon igazolható, illetve igazolható-e a hátrányos megkülönböztetés (észszerűségi teszt vagy védett tulajdonság és alapjogi jogsérelem tesztje)” {12/2021. (IV. 14.) AB határozat, Indokolás [60]}.
- [52] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem jelölt meg kifejezetten védett tulajdonságot, illetve az indítványozó által hivatkozott, a lakóhelyre vonatkozó különbségtétel nem minősül az indítványozó személyes tulajdonságának. Következésképpen az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a XV. cikk (1) bekezdése keretei között az „észszerűségi teszt” alapján értékelte {hasonlóan például: 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [72]; 3468/2021. (XI. 12.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [53] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése alapján valamely megkülönböztetés alaptörvény-ellenessége akkor áll fenn, ha a jogszabály alkotmányos indok nélkül tesz különbséget a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között {ld. pl. 10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [19]}. Alkotmányjogi szempontból a különbségtétel abban az esetben minősül aggályosnak, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka, vagyis az önkényes {lásd például: 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [73]}. A diszkrimináció tilalma tehát azt követeli meg, hogy „a hasonló eseteket hasonlóan, míg a különböző eseteket különbözőképpen kell kezelni” {3073/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [45]}.
- [54] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint személyek közötti, alaptörvény-sértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon.
- [55] Az Alkotmánybíróságnak elsőként azt kellett értékelnie, hogy a kifogásolt szabályozás értelmében érvényesül-e az indítványozó hátrányára eltérő elbánás azon személyekhez képest, akik megfelelnek a kifogásolt szabályozásnak. A jelen ügyben azáltal, hogy az indítványozó ICC okmányát Horvátországban szerezte, miközben magyar állampolgár, és nem rendelkezett Horvátországban lakóhellyel, nem tudta teljesíteni a Rendelet 2020. január 1-jétől beiktatott, majd 2021. szeptember 28-ával módosított, horvátországi lakóhelyre vonatkozó követelményét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó és azon magyar állampolgárok, akik Horvátországban szereznek ICC okmányt, a Rendelet szabályozása szempontjából azonos csoportba tartoznak, ekként egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok.
- [56] A Rendelet kifogásolt szabályozásának csak azon magyar állampolgárok felelnek meg, akik a magyarországi rendőri ellenőrzés alkalmával olyan lakcím igazolására szolgáló dokumentumot tudnak felmutatni, amely a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 5. § (2) bekezdése alapján a polgár lakóhelyeként horvátországi lakcímet tartalmaz.
- [57] Az iratanyag tanúsága szerint az indítványozó a rendőri ellenőrzés alkalmával horvát lakcím igazolására vonatkozó nyilatkozatot mutatott be, amely az Nytv. 5. § (2) bekezdése alapján nem minősül a polgár lakóhelyének igazolására szolgáló dokumentumnak, mivel az legfeljebb az indítványozó tartózkodási helyének igazolására alkalmas. Erre figyelemmel a szabálysértési hatóság és az eljáró bíróságok az indítványozó ügyében azt állapították meg, hogy nem rendelkezik horvátországi lakóhellyel, ekként a horvát ICC okmánya a vezetési jogosultság igazolására Magyarország területén nem alkalmas.
- [58] Tekintettel arra, hogy a Horvátországban szerzett ICC okmány magyarországi elfogadhatósága szempontjából az indítványozó, aki magyar állampolgárként horvátországi lakóhellyel nem rendelkezett, illetve azon horvát ICC okmánnyal rendelkező magyar állampolgárok, akiknek horvátországi lakóhelye van, a Rendelet kifogásolt rendelkezései alapján eltérő elbánásban részesülnek. Ennek oka, hogy a Rendelet alapján 2020. január 1-je óta kizárólag a horvátországi lakóhelyet igazolni tudó magyar állampolgárok horvát ICC okmányát fogadják el Magyarországon vezetési jogosultság igazolására, míg azon magyar állampolgárok horvát ICC okmányát,

akik nem tudnak az ellenőrzéskor horvátországi lakóhelyet igazolni, nem tekintik a vezetési jogosultság igazolására alkalmas dokumentumnak, és megállapítják a szabálysértési felelősséget.

- [59] Arra figyelemmel, hogy a horvátországi lakóhelyet igazolni nem tudó magyar állampolgárok horvát ICC okmány alapján nem vezethetnek vízi járművet Magyarországon, illetve amennyiben ezen okmánnyal mégis vezetnének és rendőri ellenőrzés alá kerülnek, a későbbiekben megállapítják a szabálysértési felelősségüket, ezért hátrányos helyzetbe kerülnek azon magyar állampolgár jogalanyokhoz képest, akik horvát ICC okmányuk mellett horvátországi lakóhellyel is rendelkeznek.
- [60] Az Alkotmánybíróság fent idézett gyakorlata szerint a megkülönböztetés akkor minősül alaptörvény-ellenesnek, ha a norma a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó, azaz egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Az Alkotmánybíróságnak ezért ezt követően azt kellett értékelnie, hogy alkotmányosan indokolható-e az a különbségtétel, amely a lakóhelyük alapján tesz különbséget a horvát ICC okmánnyal rendelkező magyar állampolgárok között.
- [61] A minisztérium a kifogásolt szabályozás indokaként a normavilágosságot és a jogbiztonságot, illetve a jogalkalmazói jogbizonytalanság megoldását jelölte meg.
- [62] Az Alkotmánybíróság előjáróban visszautal a határozat indokolásának II/5. pontjában (Indokolás [23]) hiteles magyar fordításban közölt ENSZ EGB Határozat preambuluma 1. pontjára, amely kifejezetten, szövegszerűen azt tartalmazza, hogy az ENSZ EGB Határozat csak „[j]avasolja, hogy az illetékes hatóságok vagy az alkalmazó Kormányzatok által jóváhagyott szervek kérelem, és az I. Mellékletben rögzített követelmények teljesítése esetén bocsássonak ki a kedvtelési célú hajók vezetői képességét igazoló nemzetközi bizonyítványt (nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány, ICC) saját állampolgáraik vagy lakosaik számára [...]”, azaz nem kötelező előírásként tartalmazza, hogy az ICC okmány csak állampolgárság vagy lakóhely fennállása esetén lenne kibocsátható. Ezen túlmenően az Iránymutatás K. 20. pontja is megerősíti ezen értelmezést, hiszen kifejezetten rögzíti, hogy az állampolgársági, illetve a lakóhely feltétel csak „ajánlott” a határozatot átültető kormányzatok számára, ugyanakkor e tekintetben korlátozást nem tartalmaz. Az Iránymutatás K. 21. pontja értelmében az ICC okmány esetében az egyetlen kötelező tartalmú korlátozás az, hogy a kérelmezőnek olyan vizsgát kell letennie, amely megfelel az ENSZ EGB Határozat I. Mellékletében leírt követelményeknek. Következésképpen az ENSZ EGB Határozat az ICC okmány kibocsáthatósága szempontjából kötelező előírásként csak azt tartalmazza, hogy e Határozat szerinti szakmai követelmények teljesüljenek a kérelmező által letett vizsga esetében, azonban semmilyen állampolgársági vagy lakóhelyre vonatkozó feltétel támasztását nem írja elő kötelező jelleggel az ENSZ EGB Határozatot elfogadó kormányzatok számára.
- [63] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Rendelet kifogásolt szabályozásának alkotmányos indokaként nem tartja elfogadhatónak azon érvet, miszerint a Rendelet 2020. január 1-jétől hatályos 9. § (2a) bekezdés c) pontjának, illetve az azt 2021. szeptember 28-tól felváltó 9/C. § c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze pusztán megismételné az ENSZ EGB Határozat személyi hatályát, illetve a normavilágosságot és a jogbiztonságot szolgálná. Ennek oka, hogy a minisztérium által hivatkozott ENSZ EGB Határozat 1. pontja egyrészt a preambulumban szerepel, másrészt a „javasolja” szöveg – az eredeti angol szöveg szerint a „recommend” kifejezés – alkalmazásával nem kötelező jelleggel írja elő az állampolgársági, illetve a lakóhelyre vonatkozó feltételt, amely értelmezést az Iránymutatás K. 20. pontja kifejezetten megerősít. Következésképpen az ENSZ EGB Határozat olyan szabályozási megoldást alkalmazott, amely az azt elfogadó kormányzatok számára szabadon lehetővé teszi az ICC okmány kibocsátásával érintett személyi kör meghatározását, ebből kifolyólag nem szolgálja a normavilágosság, illetve a jogbiztonság érvényesülését a lakóhelyre vonatkozó feltétel olyan meghatározása, amely nem tekinthető az ENSZ EGB Határozat kormányzatokra kötelező előírásának. Ezen túlmenően az ENSZ EGB Határozat 2. (a) pontja kifejezett felkérést tartalmazott az elfogadó kormányzatok felé, hogy „a saját nemzeti vízirendőrségi szabályaik keretében ismerjék el területükön belül más országok Kormányzatának illetékes hatóságai vagy kijelölt szervei által kibocsátott dokumentumokat”. Az Iránymutatás D. 10–11. pontjai is a más ország által kibocsátott ICC okmány elfogadásának automatikusságát erősítik meg.
- [64] Az Alkotmánybíróság az ENSZ EGB Határozat hiteles szövege és az azt értelmező Iránymutatás K. 21. pontja alapján megállapította, hogy az ENSZ EGB Határozat lényegében csak a szakmai követelmények teljesülése esetén tartalmaz kötelező előírásokat az elfogadó kormányzatok számára, amikor részletesen meghatározza a vizsga elméleti és gyakorlati követelményeit. Az ENSZ EGB Határozat csak az ICC vizsga szakmai követelményei esetében nem enged eltérést az elfogadó országok számára, ebből kifolyólag a Rendeletnek a lakóhelyre vonatkozó kifogásolt szabályozásának alkotmányos indokaként a normavilágosság és a jogbiztonság nem fogadható el.

- [65] Az Alkotmánybíróság a határozat vonatkozó, IV/4.1. pontjában (Indokolás [38] és köv.) ismertetett szabályozás és a bírói joggyakorlat áttekintése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Rendelet 2020. január 1-jével hatályba léptetett módosítását megelőzően a lakóhelyre vonatkozó feltételt jogi szabályozás nem, csak a Nemzeti Közlekedési Hatóság tájékoztatója tartalmazta. E tájékoztatóban foglaltakat azonban a szabálysértési eljárások során eljáró bíróságok nem tekintették jogforrásnak, ekként a bírói gyakorlat az abban foglaltakat nem érvényesítette az egyedi szabálysértési ügyekben. Példának okáért az eljáró bíróságok akként értelmezték a Rendelet 2019. december 31-ig hatályos rendelkezését, hogy a szabálysértési hatóság az eljárás alá vont személy ICC bizonyítványának ellenőrzésekor csak formai vizsgálatot végezhet arra vonatkozóan, hogy az okmány ICC bizonyítványnak minősül-e, azaz külső megjelenése alapján a nemzetközi szabványnak megfelel-e, amennyiben igen, akkor az okmányban jelzett korlátozásokat az eljárás alá vont személy betartotta-e. Az eljáró bíróságok szerint a magyar jogszabályokban egyértelműen meg nem határozott többletfeltételre, illetve annak hiányára, amilyen a kiállító állam szerinti lakóhely, nem alapítható az eljárás alá vont személy szabálysértési felelőssége (lásd például: Szolnoki Járásbíróság 40.Szk.632.2017/3., 35.Sz.7685/2019/2., 15.Szk.11.390/2017/2. számú végzések).
- [66] Következésképpen a jogalkalmazói jogbizonytalanság a Rendelet kifogásolt rendelkezéseinek alkotmányos indokaként nem fogadható el, hiszen a szabálysértési ügyekben eljáró bíróságok jogalkalmazása esetében nem érhető tetten jogbizonytalanság azon a téren, hogy a jogszabálynak nem minősülő hatósági tájékoztató alapján született jogértelmezést nem tartották elfogadhatónak a szabálysértési felelősség megállapíthatósága szempontjából, amennyiben a tájékoztató olyan normatív tartalmú többletfeltételt kívánt a jogalanyokkal szemben alkalmazni, amely nem volt levezethető a jogszabályból.
- [67] Mindazonáltal az Alkotmánybíróság szerint a Rendelet kifogásolt szabályozása szempontjából a szabályozott tevékenység jellege és a lakóhely azon aspektusa is jelentőséggel bír, hogy a jelen ügyben érintett Horvátország és Magyarország egyaránt az ENSZ EGB Határozatot elfogadó államok, egyébiránt az Európai Unió tagállamai, szomszédos országok. A Rendelet kifogásolt szabályozásával érintett vízi jármű vezetésére szolgáló ICC okmány egy időszakos jellegű, szabadidős tevékenységhez kapcsolódik, az ICC okmány alapján üzletszerű hajóvezetési tevékenység nem végezhető, az kizárólag szabadidős sporttevékenység céljából használható. Azáltal, hogy Magyarország és Horvátország szomszédos, EU tagállamokként csatlakoztak az ENSZ EGB Határozatot elfogadó államokhoz, lehetővé tették a szabad mozgás és tartózkodás jogával élő állampolgáraik számára, hogy a vízi járművezetéshez kötődő szezonális jellegű, szabadidős sporttevékenységet kedvezőbb feltételekkel végezhesse.
- [68] A Rendelet kifogásolt, lakóhelyre vonatkozó szabályozása azon okból kifolyólag sem felel meg a tárgyilagos mérlegelés szerinti észszerű különbségtétel követelményének, mivel két szomszédos EU tagállam viszonylatában azon jogi lehetőséggel is számolni kell, hogy lakosaik akár szezonális jelleggel, akár hosszabb időszakra gyakrabban élnek a szabad mozgás és tartózkodás jogával egymás területén. A Rendelet kifogásolt szabályozása értelmében azon magyar állampolgárok horvát ICC okmánya sem lenne elfogadható, akik az ICC okmány megszerzésekor rendelkeztek horvátországi lakóhellyel, azonban a későbbiekben lakóhelyüket más országba helyezték át, miközben az ICC okmányuk formailag érvényes, és a szakmai feltételek teljesítéséről tanúbizonyítást tettek a vizsga során. Tekintettel arra, hogy az ENSZ EGB Határozat I. Melléklete értelmében az ICC okmány megszerzhetőségének szakmai követelményei egységesek és kötelezőek minden elfogadó ország számára, nem észszerű az ICC okmány elfogadhatóságát lakóhelyi feltételekhez kötő Rendelet szabályozása.
- [69] A jogalkotó által a Rendelet kifogásolt szabályozásának okaként felhozott érvek az Alkotmánybíróság fent kifejtett indokolása szerint nem minősülnek olyan alkotmányos indokoknak, amelyek tárgyilagos mérlegelés szerint észszerűen tesznek különbséget a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között.
- [70] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a Rendelet 2020. január 1-je és 2021. szeptember 27. között hatályos 9. § (2a) bekezdés c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, ekként alaptörvény-ellenes volt.
- [71] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a Rendelet 2021. szeptember 28-tól hatályos 9/C. § c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

- [72] Az Alkotmánybíróság a Rendelet kifogásolt szövegrészeinek az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésére alapított megsemmisítésére figyelemmel – legutóbb a 3390/2020. (X. 29.) AB határozatában hivatkozott gyakorlata alapján – az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, illetve XIII. cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmére alapított indítványi elemek érdemi vizsgálatától eltekintett.
- [73] Az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés főszabály szerint az Abtv. 45. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság megsemmisítésről szóló határozatának a hivatalos lapban való közzétételét követő napon hatályát veszti. Az Abtv. 45. § (6) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása alapján jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás és szabálysértési eljárás felülvizsgálatát rendeli el, ha az eljárásban alkalmazott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés semmisségéből a büntetés, illetve az intézkedés csökkentése vagy mellőzése, valamint a büntetőjogi, illetve a szabálysértési felelősség alóli mentesülés vagy annak korlátozása következne. Mivel az Alkotmánybíróság megállapította a Rendelet 2020. január 1-je és 2021. szeptember 27. között hatályos 9. § (2a) bekezdés c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze, valamint a 2021. szeptember 28-tól hatályos 9/C. § c) pontjának „és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik” szövegrésze alaptörvény-ellenességét, ezért elrendelte az alaptörvény-ellenesnek minősített jogszabályi rendelkezések alkalmazásával lefolytatott, jogerős határozattal befejezett szabálysértési eljárások felülvizsgálatát, hiszen a Rendelet alaptörvény-ellenesnek minősített rendelkezéseinek semmisségéből a szabálysértési felelősség alóli mentesülés következhet.
- [74] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó kérelmet is előterjesztett. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[t]ekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló szabálysértési ügy felülvizsgálatát elrendelte, így nem tartotta szükségesnek a támadott bírósági határozatok megsemmisítését” {18/2020. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [98]}. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó indítványát elutasította.
- [75] 4. A határozatot az Abtv. 44. § (1) bekezdésének első mondata alapján közzé kell tenni a Magyar Közlönyben.

Budapest, 2022. június 21.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [76] Egyetértek a rendelkező részben foglaltakkal, ugyanakkor lényegesnek tartom az alábbiak kiemelését.
- [77] 1. Az Alkotmánybíróság az eljárása során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának az Abtv. 26. § (2) bekezdésében foglalt törvényi feltételei teljesültek. Ennek indokai körében az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy az indítványozó esetében a 2021. szeptember 28-tól hatályos szabályozás alapján ugyanúgy, mint az ügyében alkalmazott, időközben hatályon kívül helyezett, azonban a hatályos szabályozással szövegszerűen megegyező Rendelet rendelkezése alapján, amennyiben jogkövető magatartást kíván tanúsítani, ugyanúgy nem lenne jogosult horvát ICC okmányával vízi járművet vezetni Magyarországon.
- [78] Álláspontom szerint a jelen ügyben az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságának nem álltak fenn a feltételei. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a szerinti törvényi feltételek alapján kellett volna befogadnia.
- [79] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen kezdeményezhető, abban az esetben, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán köz-

vetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a kivételes alkotmányjogi panasz esetében az érintettségnek személyesnek, közvetlennek és aktuálisnak kell lennie {3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]; 3120/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [55]}.

- [80] Az Alkotmánybíróság szerint a közvetlenség azt a követelményt foglalja magában, hogy az indítványban állított (alapjogi) jogsérelemnek jogalkalmazói (bírói) döntés nélkül – közvetlenül – kell fennállnia. Ha ugyanis a jogszabály érvényesüléséhez konstitutív hatályú végrehajtási aktus szükséges, az indítványozónak először a jogsértést közvetlenül megvalósító államhatalmi aktust kell megtámadnia, amelyet követően lehetővé válik a norma közvetett vizsgálata is {3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]}. Az olyan jogszabályok esetén ezért, amelyek közvetlenül nem hatályosulnak, vagyis nem a hatálybalépésükkel (*ex lege*), hanem valamely jogalkalmazói aktus folytán váltanak ki ténylegesen joghatást (keletkeztetnek, módosítanak vagy szüntetnek meg jogot, illetve kötelezettséget), az Abtv. 26. § (2) bekezdésén alapuló alkotmányjogi panaszt eddig jellemzően nem lehetett igénybe venni {3170/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [10]}. Ennek megfelelően „[a]z olyan jogszabályok [...] esetében, melyek lényegüknél fogva nem hatályosulhatnak közvetlenül [...], az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján történő eljárásban a közvetlen érintettség nem állapítható meg” {3246/2014. (X. 3.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [81] A fentiek alapján úgy gondolom, hogy a jelen ügyben az indítványozó által kifogásolt szabályozás nem olyan jogszabály, amely közvetlenül hatályosul, vagyis nem a hatálybalépéssel (*ex lege*), hanem valamely jogalkalmazói aktus folytán vált ki ténylegesen joghatást. Nem értek egyet ezért az Alkotmánybíróság azon megállapításával, hogy az indítványozó érintettségét az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz vonatkozásában megalapozza az a körülmény, hogy a bírósági eljárásban nem alkalmazott, 2021. szeptember 28-tól hatályos szabályozás alapján az indítványozó ugyanúgy nem lenne jogosult horvát ICC okmányával vízi járművet vezetni Magyarországon.
- [82] A jelen ügyben ezért úgy gondolom, hogy az indítványozó érintettsége a Rendelet hatályos rendelkezései vonatkozásában nem áll fenn, mert azt vele szemben a bírósági eljárásban nem alkalmazták. Az indítványozó érintettsége azon alapul, hogy őt az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat szankcionálta és kizárta a vízi közlekedésből annak ellenére, hogy jogszerűen kiadott nemzetközi képesítés (ICC okmány) jogosítja fel a vízi közlekedésben történő részvételre. Az alkotmányjogi panasz befogadásának ezért kizárólag az Abtv. 27. §-a vonatkozásában volt helye.
- [83] 2. A fentiekben foglaltak mellett ugyanakkor úgy gondolom: annak ellenére, hogy az alkotmányjogi panasz befogadásának álláspontom szerint kizárólag az Abtv. 27. §-a alapján volt helye, az eljárás során a Rendelet hatályos szabályainak érdemi alkotmányossági vizsgálatának is volt törvényi lehetősége.
- [84] Az Abtv. 28. § (1) bekezdése szerint ugyanis az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja. Az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdése pedig lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára, hogy a jogszabály felülvizsgálni nem kért rendelkezését megvizsgálja és szükség esetén megsemmisítse, ha az a felülvizsgálni kért jogszabályi rendelkezéssel szoros tartalmi összefüggésben áll.
- [85] 3. A fentiek alapján tehát egyetértek az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatával és a rendelkező részben foglaltakkal. Lényegesnek tartom ugyanakkor kiemelni, hogy az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a szerinti törvényi feltételek alapján kellett volna befogadnia, és nem értek egyet azzal, hogy az Abtv. 26. § (2) bekezdésében foglalt törvényi feltételek az indítványozó vonatkozásában fennálltak. Az Alkotmánybíróságnak a Rendelet hatályos szabályainak alkotmányossági vizsgálatát az Abtv. 28. § (1) bekezdésére és az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdésére figyelemmel kellett volna lefolytatni.

Budapest, 2022. június 21.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1366/2021.

Megjelent a Magyar Közlöny 2022. évi 110. számában.

